

ĐAKOVO (TU) – Nakon svečanog mimohoda sudionika 55. Đakovačkih vezova u nedjelju 4. srpnja, u kojemu je sudjelovalo više od 40 folklornih skupina, sa svatovskim zapregama i jahačima, u đakovačkoj prvostolnici sv. Petra svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup đakovačko-osječki Đuro Hranić. Koncelebrirao je nadbiskup u miru Marin Srakić te tajnik Nadbiskupskog ordinarijata Domagoj Lacković.

Nadbiskup je uvodno pozdravio sve okupljene na ovom misnom slavlju, među kojima đakovačkog gradonačelnika Marina Mandarića, nazočne saborske zastupnike te sve predstavnike kulturnog i prosvjetnog te društvenog, gospodarskog i političkog života Republike Hrvatske, Osječko-baranjske županije i Grada Đakova.

U svojoj homiliji nadbiskup se osvrnuo na liturgijska čitanja toga dana, koja govore u neuspjehu, ali i poručuju da neuspjeh ne mora odmah biti nešto negativno, niti mora biti Božja opomena niti kazna. Podsjetio je na proroka Ezekiela i apostola Pavla. Ezekiela Bog šalje svome narodu i on ne odustaje od nakane da opomene i spasi taj narod, iako su mogućnosti da se narod obrati minimalne. Ne odustaje jer zna da se tu ne radi o njegovu umovanju, nego o Božjoj poruci. Apostolu Pavlu je pak neka osobna slabost remetila apostolsko veselje i uspješno djelovanje.

On ga slikovito naziva „trnom u tijelu“, kojeg shvaća kao kočnicu, kako se ne bi uzoholio pa pomislio da je sav silni uspjeh kojega je imao njegova zasluga i djelo. Svjestan je da su svi njegovi uspjesi djelo Kristove snage u njemu.

Nadbiskup se osvrnuo na naviješten evanđeoski ulomak koji govori o Isusovom ‘neuspjehu’, i to u svom zavičaju, u Nazaretu, rekavši da je to bio tek nagovještaj njegova potpunog debakla na križu. „To što nije bilo uspjeha i priznanja nije ga odvratilo od zadaće. Izvršio je svoju zadaću i pošao dalje izgubljenim ovcama doma Izraelova kao liječnik koji traži bolesnike. Jer, bolesni idu k liječniku i traže njegovu pomoć. Samo slabi su spremni primati Božju snagu, samo gladni traže hranu, a obdaren može biti samo onaj tko ima prazne i otvorena ruke pred Bogom“, rekao je nadbiskup te nastavio: „Naša društvena scena, naša kultura, društveni i politički život trebaju proroke u vlastitoj sredini. Uz pismoznance trebaju vizionare, odvažne čestite i samoprijegorne ljude čiji glas i doprinos ima proročku težinu. Pozvani smo biti proroci svoje sredine, naše Slavonije i Baranje, u našem hrvatskom društvu.“

Liturgijsko pjevanje animirali su članovi Mješovitog katedralnog zbora, predvođeni mo. Ivanom Andrićem te uz orguljsku pratnju Darija Kusture. **A. Banović**